

України» (2003), «Видатний юрист України» (2012). У 2012 р. він відзначений Подякою Генерального прокурора України за вагомий внесок у зміцнення правових основ законності та правопорядку, а також нагороджений Міжнародною академією рейтингових технологій і соціології «Золота Фортуна» медаллю «20 років незалежності України».

Президія Національної академії правових наук України та редколегія «Вісника Академії правових наук України» сердечно вітають вельмишановного **Борисова Вячеслава Івановича** з ювілеєм та бажають йому відмінного здоров'я, добробуту та злагоди в родині, сил та насаги на підкорення нових творчих вершин.

Виповнилося 60 років від дня народження відомого правознавця у галузі кримінології, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії правових наук України **Віктора Миколайовича Дрьоміна**, який народився 24 січня 1953 р. у с. Кажелак Красноярського краю. У 1977 р. закінчив юридичний факультет

Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова за спеціальністю «Правознавство», де залишився працювати і пройшов шлях від асистента до доцента кафедри криміналістики, кримінального права та процесу. З 1991 по 1994 рр. — докторант кафедри кримінального права та кримінології Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. З 1994 по 1998 рр. — доцент кафедри кримінального права, кримінально-виконавчого права та кримінології Юридичного інституту Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова. З 1998 р. — завідувач кафедри кримінології та кримінально-виконавчого права Одеської національної юридичної академії (нині — Національний університет «Одеська юридична академія»), а з 1 грудня 2010 р. і дотепер — проректор з наукової роботи цього університету.

У 1983 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Криміногенний вплив раніше судимих осіб на неповнолітніх», у 2010 р. — дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Інституціональна теорія злочинності та криміналізації суспільства». Вчене звання доцент

присвоєно у 1986 р. Обраний членом-кореспондентом Національної академії правових наук України у 2011 р.

Напрями наукових досліджень — методологія сучасної кримінології; теоретичні та практичні питання вивчення причин та протидії злочинності; протидія корупції, організованих та транснаціональній злочинності, тероризму; кримінологічні основи удосконалення системи кримінальної юстиції; проблеми теорії і практики кримінально-виконавчого права, удосконалення діяльності органів та установ кримінально-виконавчої системи, застосування міжнародних стандартів прав людини у сфері кримінальної юстиції та пенітенціарної системи; теоретичні та практичні питання застосування покарань, не пов'язаних з позбавленням волі. Автор понад 130 наукових праць, серед яких: «Социально-правовые аспекты терроризма» (у співав., 2003), «Преступность и криминологические основы уголовной юстиции» (у співавт., 2007), «Преступность как социальная практика: институциональная теория криминализации общества» (2009), «Наука в Южном регионе Украины (1971–2011)» (у співавт., 2012) та ін.

Керівник робочої групи при Міністерстві юстиції України, яка розробляла проект Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом» (1999–2000 рр.). Брав участь у розробці проекту Закону України «Про боротьбу з тероризмом» (2001–2002 рр.). Був членом наукової групи з розробки проекту Закону України «Про кримінологічну експертизу» (2002–2004 рр.). Здійснював експертизу законів України «Про засади запобігання та протидії корупції», «Про відповідальність юридичних осіб за вчинення корупційних правопорушень», Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про засади запобігання та протидії корупції» (2009). Брав участь у підготовці рішень Ради національної безпеки і оборони України від 15 лютого 2008 р. «Про хід реформування системи кримінальної юстиції та правоохоронних органів», від 4 квітня 2008 р. «Про заходи щодо реалізації національної антикорупційної стратегії та інституційного забезпечення антикорупційної політики», від 11 вересня 2009 р. «Про стан злочинності у державі та координації діяльності органів державної влади у протидії злочинним проявам та корупції» та ін.

Нагороджений знаком Міністерства освіти і науки України «Відмінник освіти України» (1997), Почесний знак МОН України «За

наукові досягнення» (2007), Почесними грамотами Голови Одеської обласної державної адміністрації, має звання «Заслужений діяч науки і техніки України» (2012).

Президія Національної академії правових наук України і редакційна колегія «Вісника Академії правових наук України» щиро вітають **Віктора Миколайовича Дрьоміна** з нагоди його славного ювілею і бажають йому міцного здоров'я, творчої наснаги, наукових звершень, невичерпної енергії та довголіття.

23 січня 2013 р. виповнилося 60 років відомому українському правознавцю і організатору юридичної науки, заступнику директора Інституту держави і права ім. В. М. Корецького НАН України, кандидату юридичних наук, члену-кореспонденту Національної академії правових наук України, лауреату Державної премії України в галузі науки і техніки, заслуженому юристові України **Володимирові Петровичу Нагребельному**.

В. П. Нагребельний народився в с. Крилівка Андрусівського району Житомирської обл. у сім'ї колгоспників. У 1972 р. закінчив Житомирський автомобільно-шляховий технікум, у 1972–1974 рр. перебував на військовій службі у Збройних силах СРСР у Забайкальському військовому окрузі.

Трудову діяльність розпочав в Інституті держави і права АН УРСР (тепер — Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України) з 1 серпня 1979 р. після закінчення з відзнакою юридичного факультету Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка.

У 1979–1983 рр. займав посади стажиста дослідника, молодшого наукового співробітника. Протягом 1984–1990 рр. працював ученим секретарем Інституту. В 1983 р. захистив кандидатську дисертацію, в 1987 р. йому було присвоєно вчене звання старшого наукового співробітника. Протягом 1990–1993 рр. навчався у докторантурі Інституту. У травні 1993 р. Президією НАН України призначений на посаду заступника директора інституту з наукової роботи, яку займає до цього часу. З 1998 р. очолює Центр банківського права при Інституті держави і права ім. В. М. Корецького НАН України. У лютому 2002 р. обраний членом-кореспондентом Національної академії правових наук України.